

Çığırktan Sesler Panayırı

— ercaga · 11 Ağustos 2016

Döner durur bir elma şekeri ekseniyle beraber saklanırken yalın köşesinde konsollar
Patolojik bir bulgu gibi duruyor pencere kenarlarında sessizliğin derinliklerinde boğulan
tursonollar Pejmurde sevinçleri anlatıyor bir orkestranın nefesinden fırlayıp gelen kısık sesli
fa-sollar Panayırları andırıyor meskenler tüm duygular derinliklerinde
mevcut,sendeliyor mevcutların çevresinde kollar Pörsümüştü sebzeler gibi istasyonlar canlılıklarını
yitirmiş,tüm yitirilenler kendi sessizliklerini bitirmiş Pelttek bir çocuk gibi konuşmakta
zorlanıyor aralık kaldırımlar,kaldırımlarda kalanlar düşlerini yitirmiş Pantomim oynayan bir genç
kişiliğinde tüm sessizlikleri gizliyor,gizlenen sessizlikler silsilelerini bitirmiş Panmunjom
kıyılarında ölen bir Koreli asker çığırktan kuşların gölgesinde gülümsüyordu kuzeyli kardeşine tüm
nefreti silinmiş
Pitoresk bir manzara geçiyor hayat çizgilerinden kaldırım taşları,kaldırım taşlarındaki tüm bakışlar
eğilmiş Panolara asılan bir broşür gibi mefhumlar hayatın tanıtımını yapar insanlığa,insanlık
beyhudeliğe yenilmiş Plajlardan kum yerine kan akıyor sevgi isteyen topraklarda,topraklar
mutluluklarla değil ezici kanlarla kazılmış Etrafımda saniyelerle yarışıyor çığırktan sesler panayırı içinde
bulundurduğu her duygu kelimelere asılmış Psikoanalitik bir kuram gibi bilinçaltını savunuyor
hayatın akışları,bilinçaltı seslerden çekilmiş bir sessizlik gibi köşelere atılmış
Paramiliter bir ordunun yarı uyanık askeri
milliyetçi duygularıyla güneşi tutuyor tüfeğini,tüfekte tüm süregelen sevgiler satılmış
Paradokslara ulaşmak isteyen bir
filazof varlığın içindeki düzenli kaidelere saplandı,tüm paradokslar varlığın ötesine atılmış
Pembe renkli elbiseler
giyemezdi fakirliğe müntehaptı kaldırım kızı,yırtık elbiseli kız mütecaviz sokaklara katılmış
Bölük halinde
ilerleyen çığırktan sesler panayırı insanları sarstı zıt duyguların himayesinde
Bungunluklar saniyelerin içinde çoğalmış mutluluklar dakikaların içinde azalmış hepsi sonsuzluğun
gölgesinde Butomirde bir çoban kırların sonrasında geziniyor çığırktan seslerle kızaran gecelerde
Bilinir en bilinmeyen yolculuklar ihtimallerini arayan istasyonlarda,tüm istasyonlar
şehrin yıldınlığıyla savrulmuş hecelerde
Bilinirdi tüm sevgiler çığırktan sesler panayırında, sesleri eskiten sorunlu
gecelerde Bilinmezdi tüm nefretler sevgilerle bezenmiş çığırktan
panayırda,bilinmezdi sonsuzluğu delip geçen kainatta Buluşurdu tüm harfler bir kitabın ışığında
yikanırdı sevgilerle bezenmiş çığırktan sesler panayırında Çığırktan sesli panayır belki bir
yalan,belki ulaşamayacak bir ütopya.....